

Projekt

z dnia 12 marca 2020 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY STEGNA**

z dnia 2020 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy
w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Gminie Stegna na lata 2020 –
2025**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r. poz. 506, 1309, 1571, 1696 i 1815) i art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2020 r. poz. 218) Rada Gminy Stegna uchwala, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Program Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Stegna na lata 2020-2025, w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Stegna.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE W GMINIE STEGNA NA LATA 2020-2025

I. WSTĘP

Rodzina jest najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka, kształtującym osobowość, system wartości, poglądy i styl życia. Ważną rolę w prawidłowo funkcjonującej rodzinie odgrywają wzajemne relacje pomiędzy rodzicami, oparte na miłości i zrozumieniu. W przypadku dezorganizacji rodzina nie jest w stanie realizować podstawowych zadań, rolę wewnątrzrodzinne ulegają zaburzeniu, łamane są reguły, a zachowania poszczególnych członków rodziny stają się coraz bardziej niezgodne z normami prawnymi i moralnymi oraz oczekiwaniami społecznymi.

Celem programu jest rozpoznawanie i podejmowanie działań skierowanych na eliminowanie przemocy domowej na terenie gminy Stegna. Z uwagi na specyfikę, jest to praca długofalowa, wymagająca wyspecjalizowanej kadry, specjalistycznych ośrodków i prowadzona będzie przy stałej współpracy z osobami i specjalistami z innych ośrodków (np. z Ośrodkiem Interwencji Kryzysowej w Nowym Dworze Gdańskim, Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Gdańskim). Program wynika z zapisów prawnych w zakresie przemocy domowej, podstaw teoretycznych, jak i specyfiki dotychczasowych doświadczeń Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. Obejmuje swym zasięgiem charakter zgłoszeń zawartych w Niebieskich Kartach, diagnozę przemocy domowej, a także możliwości form udzielanej pomocy. Program zakłada zacieśnianie i doskonalenie interdyscyplinarnej współpracy osób i instytucji, które pracują z rodzinami i dziećmi. Dotyczy to zarówno policji, jak i oświaty, służby zdrowia, opieki społecznej, odpowiednich organizacji społecznych, pozarządowych i innych. Z uwagi na tak bardzo delikatną i wrażliwą społecznie problematykę Program zakłada stałe doskonalenie kadr, w których kręgu zainteresowania i obszaru działań są problemy szeroko rozumianej problematyki rodziny, profilaktyki i opieki. Program stanowi plan działań instytucji i organizacji zobowiązanych do podejmowania działań na rzecz zapobiegania przemocy w rodzinie, a tym samym przyczyni się do usprawnienia lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Wokół przemocy narosło wiele mitów. Jednym z nich jest przekonanie, że jest to zjawisko marginalne, występujące wyłącznie w patologicznych środowiskach.

Przemoc w rodzinie jest zjawiskiem powszechnym i stanowi poważny problem społeczny. Przemoc ze strony najbliższej osoby jest doświadczeniem traumatycznym, okaleczającym psychikę. Przybiera formy: przemocy fizycznej, przemocy psychicznej, seksualnej, a nawet przemocy ekonomicznej. Przemoc w rodzinie rzadko jest incydentem jednorazowym. Zazwyczaj ma ona charakter długotrwały i cykliczny.

II. PODSTAWY PRAWNE DO OPRACOWANIA I REALIZACJI PROGRAMU

Program będzie realizowany w oparciu o następujące dokumenty normujące problematykę przeciwdziałania przemocy w rodzinie:

- Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2020 r. poz. 218)
- Ustawa z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2019 r., poz. 1507 ze zm.);
- Ustawa z 9 czerwca 2011r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1111 ze zm.);
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277 ze zm.)
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2019 r. poz. 852 ze zm.);
- Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.);

•Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688 ze zm.);

•Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2019 r. poz. 161 ze zm.);

•Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2019 r. poz. 2086 ze zm.);

III. CHARAKTERYSTYKA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

Definicja przemocy w rodzinie

Przemoc w rodzinie jest problemem złożonym i ma wiele definicji. Powszechnie przemoc traktowana jest jako akt godzący w osobistą wolność jednostki prowadzący do jej fizycznej, a także psychicznej szkody. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie definiuje przemoc w rodzinie jako „jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne osób dotkniętych przemocą”. Często przemocą w rodzinie określa się „zamierzone i wykorzystujące przewagę sił działanie przeciw członkowi rodziny, naruszające prawa i dobra osobiste, powodujące cierpienie i szkody”.

Przemoc w rodzinie charakteryzuje się tym, że:

1. *jest intencjonalna* – działania osoby stosującej przemoc są zamierzone i celowe, ukierunkowane na kontrolowanie i podporządkowanie drugiego człowieka;

2. *występuje dysproporcja sił* – w relacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą. Osoba doświadczająca przemocy jest słabsza, a osoba stosująca przemoc silniejsza;

3. *narusza prawa i dobra osobiste* – osoba stosująca przemoc wykorzystuje swoją przewagę narusza prawa i godność drugiego człowieka (członka rodziny);

4. *powoduje cierpienia i szkody* – osoby dotknięte przemocą w rodzinie doznają bardzo bolesnych szkód psychicznych i fizycznych.

Przemoc może być zarówno skutkiem, jak i przyczyną dysfunkcji w rodzinie, ale bez wątplenia należy zaklasyfikować ją do kategorii zachowań negatywnych o dużej szkodliwości społecznej. Jak wynika już z samych definicji, przemoc w rodzinie przyczynia się do dezorganizacji funkcjonowania rodziny, łamania norm moralnych, prawnych, tragicznych skutków psychologicznych oraz w skrajnych przypadkach do poważnych uszkodzeń ciała bądź zabójstw. Przemoc ze strony najbliższych osób jest doświadczeniem traumatycznym, upokarzającym, wywołującym cierpienie, rodzącym nienawiść i pragnienie odwetu, okaleczającym psychikę.

Rodzaje przemocy:

1) *przemoc fizyczna* – jej celem jest zadanie ofierze bólu fizycznego, uszkodzenie jej ciała, pogorszenie jej zdrowia lub pozbawienie ją życia (popychanie, obezwładnianie, przytrzymywanie, policzkowanie, kopanie, duszenie, bicie rękami i przedmiotami, parzenie, użycie broni itp.).

2) *przemoc seksualna* – to zachowanie zmuszające ofiarę do podjęcia niechcianych zachowań seksualnych lub zdeprecjonowania jej seksualności (wymuszanie pożycia seksualnego, wymuszanie seksu z osobami trzecimi, sadystyczne formy współżycia seksualnego itp.).

3) *przemoc psychiczna* – to zachowanie, którego celem jest umniejszanie poczucia własnej wartości ofiary, wzbudzanie w niej strachu (wyśmiewanie poglądów, religii, pochodzenia, karanie przez odmowę uczuć, szacunku, stała krytyka, wmawianie choroby psychicznej, kontrolowanie i ograniczanie kontaktów z innymi osobami, domaganie się posłuszeństwa, wyzywanie, poniżanie, upokarzanie, stosowanie gróźb itp.).

4) *przemoc ekonomiczna* – to każde zachowanie, którego celem jest ekonomiczne uzależnienie ofiary od sprawcy (odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwienie podjęcia pracy zarobkowej, nie zaspokajanie podstawowych materialnych potrzeb rodziny itp.).

5) *zaniedbanie* – to ciągle nie zaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych.

Przemoc w rodzinie ma negatywne konsekwencje i jest przestępstwem z art. 207 Kodeksu Karnego. Prowadzi nie tylko do uszkodzeń ciała ofiary, ale także do zaburzeń emocjonalnych oraz zaburzeń

w sposobie, w jaki postrzega ona sama siebie, sprawcę oraz innych ludzi. Pomimo większej świadomości społecznej tylko bardzo zdeterminowane ofiary przemocy decydują się na jej przerwanie i zgłoszenie tego faktu odpowiednim organom. Najczęściej identyfikowanymi ofiarami przemocy w rodzinie są kobiety i dzieci. Istnieją jednak powody by sądzić, że przemoc rodzinna dotyczy także często mężczyzn, osób starszych i niepełnosprawnych. Narastanie zjawiska przemocy w rodzinie wymaga niezwłocznego podjęcia działań.

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy nałożyła na gminę obowiązek opracowania i realizacji gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie. W gminie Stegna do 26 marca 2020 r. obowiązuje program przeciwdziałania przemocy w rodzinie, podjęty Uchwałą Nr VI/33/2015 w sprawie: Programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na terenie gminy Stegna na lata 2015 - 2020. Z uwagi na obowiązek ustawowy i społeczny nakaz dbania o osoby dotknięte przemocą w rodzinie należy te działania kontynuować i wyznaczyć nowe zadania.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na terenie gminy Stegna, zwany **Programem** ma charakter długofalowy, jego działania obejmują lata 2020–2025.

Rola stereotypów i przekonań na temat przemocy w rodzinie

Wokół przemocy narosło wiele mitów. Jednym z nich jest przekonanie, że jest to zjawisko marginalne, występujące wyłącznie w patologicznych środowiskach. Jest to wynik funkcjonujących stereotypów, które obejmują różnorodne obszary codziennego życia. Uwalnianie się od stereotypów utrudnione jest przez fakt, że fałszywe założenia są często przekonaniami charakterystycznymi dla całego środowiska.

Z punktu widzenia problemu przemocy w rodzinie, za najważniejsze i najgroźniejsze uważa się stereotypy:

- usprawiedliwiający przemoc,
- przenoszące odpowiedzialność za przemoc na osobę, która jej doznaje,
- przekonania izolujące osobę doświadczającą przemocy.

Skutki przemocy w rodzinie

Skutki przemocy w rodzinie to nie tylko szkody fizyczne, ale również trwałe następstwa w psychice człowieka.

Bezpośrednie skutki przemocy można podzielić na:

- objawy fizyczne (m. in. sińce, obrzęki, otarcia, rany, złamania, oparzenia),
- objawy emocjonalne (m. in. smutek, wycofanie, wzrost lęku i niepokoju, izolacja, depresja, zmienność nastrojów, niska samoocena),
- objawy społeczne (m. in. nieufność, nieumiejętność nawiązywania kontaktu, wyuczona bezradność, spadek poczucia kompetencji),
- objawy seksualnego wykorzystywania dziecka (m. in. seksualizacja kontaktów międzyludzkich, wciąganie innych dzieci w nietypową aktywność seksualną, świadomość seksualną wykraczającą poza poziom dojrzałości dziecka, ucieczki z domu, próby samobójcze, problemy psychiatryczne).

Z powodu wielu przykrych doświadczeń cierpią nie tylko osoby, które tej przemocy doznają, ale również bezsilni świadkowie obserwujący akty przemocy, tj. najczęściej dzieci. Dzieci krzywdzone charakteryzują się zaburzeniami zachowania związanymi z trudnością kontrolowania emocji i rozpoznawania sytuacji społecznych, oraz obniżeniem poziomu empatii. Przemoc, zwłaszcza w rodzinie, burzy porządek moralny. Zmierza do ukształtowania takiego obrazu świata, wzoru przekonań i sądów, w którym wpisana jest ona jako norma. Dziecko wytwarza w sobie przekonanie, że wzajemne relacje polegają na oddziaływaniu na siebie „sprawcy” i „ofiary”. Brutalne wzorce osobowe utrwalają się tak, iż młody człowiek nie ma oporów przed biciem i maltretowaniem słabszych i młodszych kolegów, czym rekompensuje sobie doznane krzywdy. Maltretowanie dzieci zaburza ich rozwój poznawczy i społeczny, co objawia się trudnościami w nawiązywaniu kontaktów interpersonalnych, ograniczając tym samym możliwość wyrównania doznawanego braku więzi emocjonalnych. Poszkodowane dzieci z reguły są nieufne, nastawione do otoczenia wrogo, pełne

negatywizmu, słabo reaktywne, często przyjmują postawę biernego oporu. W sytuacjach interpersonalnych dzieci te ujawniają mniejszą ekspresyjność emocjonalną, zachowują się nieprzystępnie i unikają kontaktów z innymi dziećmi. Olbrzymie koszty przemocy w rodzinie, jak widać, ponoszą nie tylko jednostki, ale całe społeczeństwo.

IV. DIAGNOZA PROBLEMÓW PRZEMOCY W GMINIE STEGNA

W celu właściwego zaplanowania podejmowanych działań niezbędne jest dokonanie diagnozy problemów przemocy w gminie Stegna.

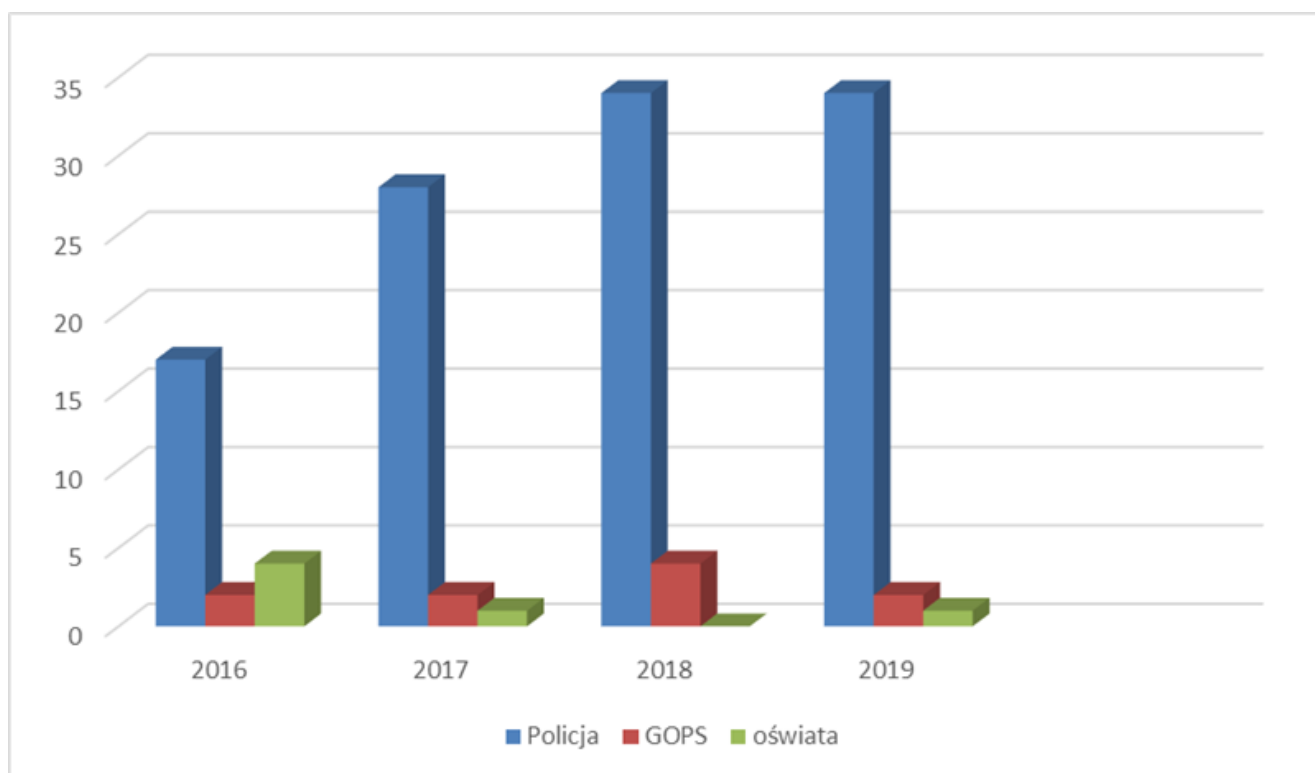
W 2019 r. zarejestrowano 254 interwencje domowych przeprowadzonych przez funkcjonariuszy Policji. W tym czasie założono 37 Niebieskich Kart z tego: 34 przez Policję, 2 przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Steganie oraz 1 przez placówkę oświatową.

W celu ochrony i pomocy osobom dotkniętym przemocą w rodzinie, w których zostały założone Niebieskie Karty A zostało utworzonych 25 Grup Roboczych, które odbyły 80 posiedzeń. W 2019r. odbyły się 4 posiedzenia Zespołu Interdyscyplinarnego.

Podczas spotkań Zespołu omawiano problemy zjawiska przemocy w rodzinie, podejmowano działania wynikające z procedury „Niebieskie Karty” ustalano plany działań w indywidualnych przypadkach.

Według zgromadzonych danych liczba interwencji domowych w 2016 r. wyniosła 200, w 2017 r.-242, w 2018 r.– 315, w 2019 r.- 254. Od 2016 roku wzrosła liczba założonych Niebieskich Kart. W 2016 r. założono 17, w 2017 r.- 31, w 2018 r.-38, w 2019 r.- 37.

Wykres 1Liczba założonych Niebieskich Kart w latach 2016-2019

W celu zdiagnozowania problemu przemocy w placówkach oświatowych przeprowadzono ankiety wśród uczniów klas VII SP na terenie gminy Stegna. Ankiety wypełniło 85 uczniów, 52 % chłopców i 44,71% dziewcząt, w 2 ankietach nie zaznaczono płci.

Celem sprawdzenia wiedzy uczniów na temat zjawiska przemocy, poproszono ich o wskazanie sytuacji, które ich zdaniem można nazwać aktem przemocy. Jak wynika z udzielonych odpowiedzi, uczniowie najczęściej wskazywali na następujące zachowania: groźenie, straszenie (78,82%), bicie (92,94%), spoliczkowanie (60,00%). Tylko 5,88% uczniów nie potrafiło wskazać zachowania przemocowego.

Które z wymienionych poniżej sytuacji są Twoim zdaniem aktem przemocy?		
Można było wybrać kilka odpowiedzi – wyniki nie sumują się do 100%	N=85	%

a) krytykowanie wyglądu	21	24,71
b)grożenie, straszenie	67	78,82
c)nie opiekowanie się kimś kto wymaga opieki	5	5,88
d)kradzież pieniędzy lub innej własności	28	32,94
e)podszycanie się w Internecie	11	12,94
f)zmuszanie do oddawania pieniędzy	45	52,94
g)zmuszanie do oglądania pornografii	42	49,41
h) bicie	79	92,94
i) okazywanie braku szacunku	15	17,65
j)wysyłanie obraźliwych wiadomości	35	41,18
k) spoliczkowanie	51	60,00
l) inne - /przemoc psychiczna/	1	1,18
ł) nie wiem	5	5,88

Uczniowie uważają, że przemoc wynika głównie z nadużywania narkotyków (62,35%) i alkoholu (60%), ale także z chorób psychicznych (62,35%), zazdrość i zaborczość (49,41%), wpływ środowiska (48,24%), problemy w komunikacji międzyludzkiej (21,18%), problemy finansowe (28,23%), różnice w poglądach (41,52%).

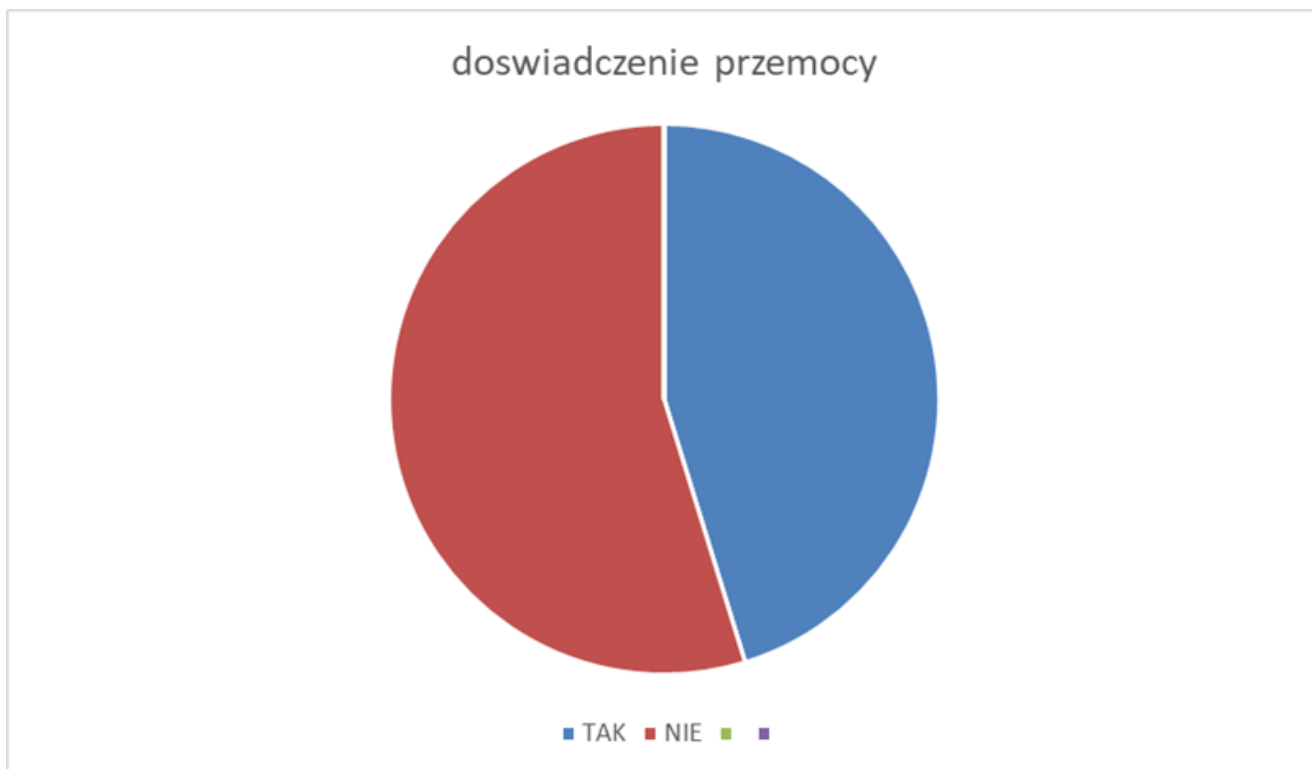
Poniżej pełny rozkład wyników:

Które z wymienionych poniżej sytuacji Twoim zdaniem prowokują agresję/przemoc wśród młodzieży?		
<i>Można było wybrać kilka odpowiedzi – wyniki nie sumują się do 100%</i>	N=85	%
a) alkohol	51	60,00
b) choroby psychiczne	53	62,35
c) problemy finansowe	24	28,23
d) narkotyki	53	62,35
e) zazdrość / zaborczość	42	49,41
f) brak zaufania	6	7,06
g) wpływ środowiska	41	48,24
h) różnice w poglądach	30	41,52
i) problemy w komunikacji międzyludzkiej	18	21,18
j) inne /brak akceptacji/	1	1,18
k) nie wiem	3	3,53

Jako przyczyny sprzyjające stosowaniu przemocy w rodzinie możemy wskazać normy społeczne i kulturowe. Przez wieki istniało silne społeczne przyzwolenie na stosowanie przemocy wobec najbliższych, w szczególności kobiet i dzieci. Nadal w wielu środowiskach to zjawisko znajduje odzwierciedlenie w obyczajach – społecznej akceptacji bicia, stosowania kar cielesnych, w przekonaniach związanych z rolą mężczyzny w rodzinie (rola „pana i władcy”). Niebagatelny wpływ na stosowanie przemocy w rodzinie ma również dziedziczenie wzorca przemocy z rodziny pochodzenia. Dzieci wychowujące się w rodzinach z problemem przemocy przyswajają sobie zachowania dorosłych, których są świadkami lub ofiarami. Uczą się, że najlepszym i najbardziej skutecznym sposobem rozwiązywania konfliktów jest przemoc. Wpływ na stosowanie przemocy w rodzinie może mieć także uzależnienie/nadużywanie alkoholu. Wielu sprawców przemocy w rodzinie w chwili popełnienia czynu jest pod wpływem alkoholu. Należy pamiętać, że alkohol osłabia kontrolę nad zachowaniem i zwiększa prawdopodobieństwo reagowania złością i gniewem na trudności oraz niepowodzenia życiowe. Uzależnienie od alkoholu nie zwalnia z odpowiedzialności za swoje czyny, mimo że sprawcy często wykorzystują fakt bycia nietrzeźwym jako czynnik usprawiedliwiający ich zachowanie.

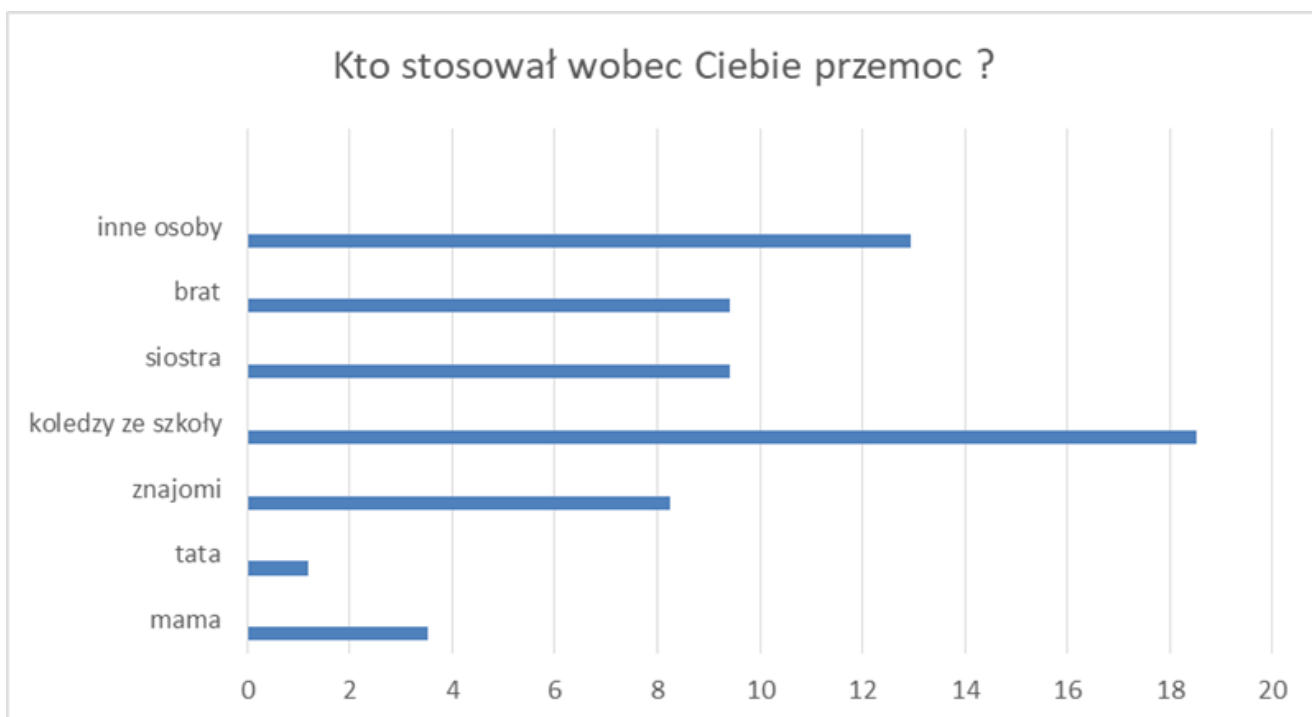
Niepokój budzi fakt, iż aż 45,24% uczniów przyznało, że zdarzyło im się doświadczyć przemocy.

Wykres 2 Liczba uczniów doświadczających przemocy

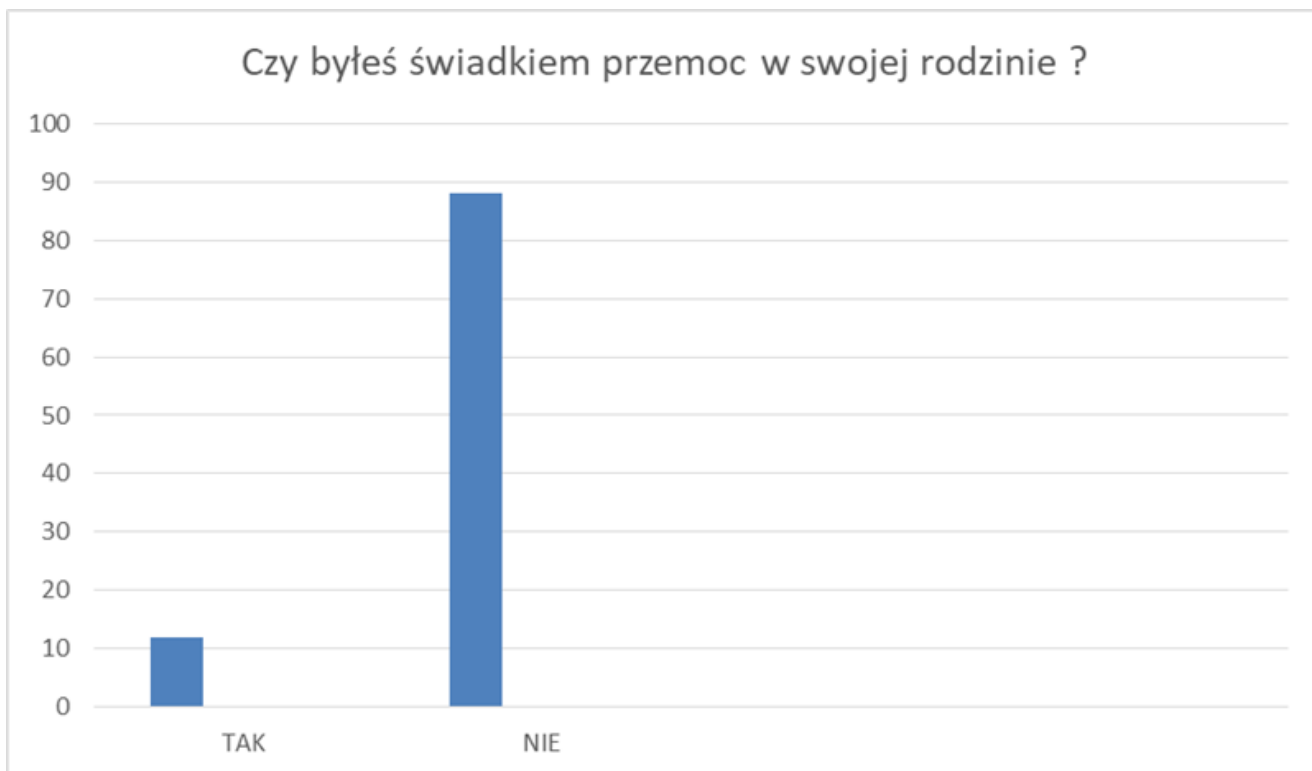
Osobami stosującymi przemoc wobec uczniów byli głównie koledzy ze szkoły – taką odpowiedź wskazało 18,82% uczniów, którzy doznali przemocy. Rzadziej wskazywano natomiast na: znajomych (8,24%), brata (8,23%), siostrę (9,41%), tatę (1,18%), mamę (3,53%) oraz inne osoby (12,94%). Żaden uczeń nie wskazał nauczyciela jako sprawcę stosowanej przemocy, rozumianej jak wyżej. Poniżej rozkład wyników.

Wykres 3 Osoby stosujące przemoc

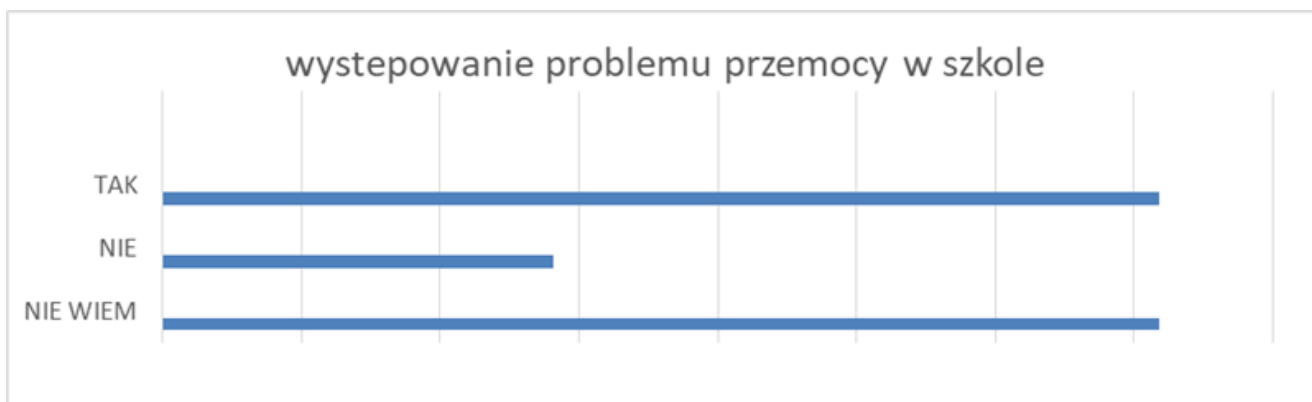
Bardzo ważnym pytaniem było sprawdzenie przemocy wśród dorosłych w rodzinie widziane (doświadczane jako świadkowie) przez młodzież. **Z badań wynika, iż w co 10 rodzinie występuje przemoc między rodzicami lub opiekunami dzieci.**

Wykres 4 Przemoc wśród dorosłych

Kolejnym badanym problemem była przemoc w szkole. 40% badanych uczniów twierdzi, że w ich szkole występuje zjawisko przemocy między uczniami. Z tą opinią nie zgodziło się 28,41% uczniów, zaś 30,59% osób nie potrafiło udzielić odpowiedzi na to pytanie. Dane te pokazują, iż problem przemocy rówieśniczej jest obecny w szkołach na terenie gminy.

Wykres 5 Występowanie przemocy w szkole

Dodatkowo, 33,77% uczniów przyznało także, iż im samym zdarzyło się stosować przemoc wobec innych osób. Najczęściej wskazanymi osobami wobec których uczniowie stosowali przemoc byli:

- rówieśnicy – 29,03% wskazań
- rodzeństwo – 14,51% wskazań

53,23% respondentów stwierdziło, iż nie stosowało przemocy wobec innych.

Z problemem przemocy uczniowie zwróciliby się o pomoc do: przede wszystkim rodziny (55,29%), pedagoga szkolnego (51,76%), zaufanego nauczyciela (51,76%).

Poniżej szczegółowy rozkład wyników:

Do kogo zwrócił(-a) byś się o pomoc w razie problemu przemocy w rodzinie?		
<i>Można było wybrać kilka odpowiedzi – wyniki nie sumują się do 100%</i>		
	N=85	%
a) rodzina	47	55,29
b) kolega/koleżanka	20	23,53
c) pedagog szkolny	44	51,76

d) radziłbym sobie sam	16	18,82
e) szukałbym pomocy w Internecie	4	4,71
f) Policja	23	27,06
g) Ośrodek Pomocy Społecznej	9	10,59
h) zaufany nauczyciel	44	51,76
i) lekarz	2	2,35
j) Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	4	4,71
k) punkty konsultacyjne	3	3,53
l) Zespół Interdyscyplinarny	2	2,35
ł) telefon zaufania	14	16,47
m) Ośrodek Interwencji Kryzysowej	5	5,88
n) Ośrodek Leczenia Uzależnień	4	4,71
o) inne, jakie? /psycholog/	1	1,18
p) nie wiem	10	11,76

Uczniowie, którzy doświadczyli przemocy uważają, że osoby, które stosowały wobec nich przemoc nie były pod wpływem żadnych substancji (50%). Natomiast 12% uczniów uważa, że osoby te były pod wpływem alkoholu, 12% wskazało na emocje.

Problem przemocowy z perspektywy specjalistów, osób zawodowo spotykających się z osobami uwikłanymi w przemoc w rodzinie.

W celu sprawdzenia zasobów osobowych jak i doświadczeń osób bezpośrednio pracujących w środowiskach dysfunkcyjnych, w których występuje przemoc i często jest prowadzona procedura „Niebieskie Karty” przeprowadzono badania ankietowe. Ankietę wypełniło 18 osób /15 kobiet i 3 mężczyzn/. Osoby w różnym wieku i z różnym doświadczeniem zawodowym. Najczęściej była to praca w okresie 6 -20 lat.

Najczęściej respondenci tego badania spotkały się z ok 40 przypadkami przemocy. Doświadczenie z dorosłymi członkami rodziny- sprawcami przemocy określiły na 105 przypadków, ofiar przemocy w rodzinie respondenci określiły na 79, poważnie krzywdzonych emocjonalnie, zastraszonej określiły na 64 przypadki.

Kolejnym badanym problemem była ocena pomocy w rodzinach w których występuje przemoc.

Poniżej rozkład wyników liczbowych.

Jak ocenia Pani/Pan pomoc w rodzinie w której występuje przemoc:				
	1. Wcale nie pomagają chociaż mają pewne możliwości	2. Starają się pomagać ale, mają ograniczone możliwości	3. Pomagają	4. Trudno powiedzieć
1. Policjanci	4	7	5	2
2. Lekarze z poradni rejonowych	4	7	4	3
3. Lekarze pracujący w szpitalach	1	9	5	3
4. Pracownicy socjalni	0	6	12	0
5. Pedagodzy szkolni	1	9	7	1
6. Nauczyciele	2	10	3	3

Respondenci wskazali pracowników socjalnych jako osoby najbardziej zaangażowane w niesienie pomocy rodzinom „przemocowym”

Następnym badanym problemem była ocena przygotowania specjalistów w zakresie wiedzy niezbędnej do diagnozy i podejmowania interwencji.

Poniżej rozkład wyników liczbowych:

Jak ocenia Pani/Pan wiedzę profesjonalistów mogących pomagać w rodzinie w której występuje przemoc:

	diagnozowania przypadków przemocy w rodzinie				sposobów interwencji w przypadkach przemocy w rodzinie			
	1. Mają wystarczającą wiedzę	2. Mają pewną wiedzę, ale niewystarczającą	3. Nie mają wiedzy	4. Trudno powiedzieć	1. Mają wystarczającą wiedzę	2. Mają pewną wiedzę, ale niewystarczającą	3. Nie mają wiedzy	4. Trudno powiedzieć
1. Policjanci	5	7	2	4	8	3	2	5
2. Lekarze z poradni rejonowych	2	4	5	7	3	8	2	5
3. Lekarze pracujący w szpitalach	2	4	3	9	4	6	1	7
4. Pracownicy socjalni	10	4	0	4	15	0	0	3
5. Pedagodzy szkolni	4	7	0	7	5	5	0	8
6. Nauczyciele	1	8	0	9	4	6	1	7
7. Członkowie Komisji Rozwiązywania Problemów w Alkoholowych	7	3	2	6	8	1	3	6

W zakresie wiedzy o problemach przemocowych ważnej dla podejmowania interwencji zostali wymienieni pracownicy socjalni, nauczyciele i członkowie Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

PODSUMOWANIE

Z przeprowadzonych badań wynika, iż znaczącym problemem na terenie gminy Stegna są:

- występowanie przemocy w co 10 rodzinie.
- istniejąca przemoc wśród dzieci i młodzieży, prawie połowa uczniów doświadczyło przemocy, najczęściej ze strony rówieśników.
- do stosowania przemocy przyznała się 1/3 uczniów.
- niedostateczna wiedza do pracy z rodzinami „przemocowymi” wśród lekarzy.

Z badań wynikają także pozytywne wskazania. Najczęściej wskazywaną osobą przez uczniów do której zwróciłaby się osoba doznająca przemocy (oprócz rodziny) jest pedagog szkolny i zaufany nauczyciel. Uczniowie nie wskazali nauczycieli jako sprawców przemocy.

Dobrze zostało także ocenione przygotowanie pracowników socjalnych, nauczycieli, członków Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w zakresie wiedzy niezbędnej do diagnozy i podejmowania interwencji.

REKOMENDACJE

Kontynuowanie dotychczasowych działań,

Zwiększenie działań profilaktyczno - interwencyjnych w szkołach, szczególnie w zakresie przemocy rówieśniczej,

Sprzyjanie budowania pozytywnego klimatu szkoły jako czynnika chroniącego,

Podjęcie działań angażujących lekarzy w proces przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

V. CELE PROGRAMU

Cel główny:

Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie, ochrona osób dotkniętych przemocą w rodzinie oraz zwiększenie dostępności i skuteczności profesjonalnej pomocy.

Cel 1. Skuteczne i efektywne przeciwdziałanie przemocy w rodzinie poprzez wzmacnianie rozwoju systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Działania:

- rozwój systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
- prowadzenie przez Gminny Zespół Interdyscyplinary w Stegnie zintegrowanych działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie: diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie.
- podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku.
- rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym.
- współpraca między instytucjami zaangażowanymi w przeciwdziałanie przemocy w rodzinie i zapobieganie jego skutkom,
- wspólne szkolenia, konferencje w celu wymiany doświadczeń, forum.
- wymiana doświadczeń, współpraca z instytucjami i organizacjami z obszaru przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
- diagnozowanie i monitorowanie zjawiska przemocy na terenie gminy Stegna.

Adresatami celu są osoby uwikłane w sytuację przemocy w rodzinie, przedstawiciele instytucji biorących udział w przeciwdziałaniu przemocy oraz społeczeństwo.

Realizatorami celu 1 są: Gminny Zespół Interdyscyplinary w Stegnie, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Stegnie, Komenda Powiatowa Policji w Nowym dworze Gdańskim, Sąd Rejonowy w Malborku, Prokuratura Rejonowa w Malborku, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Stegnie, placówki ochrony zdrowia, placówki oświatowo-wychowawcze, placówki nauczania i wychowania oraz organizacje pozarządowe.

Wskaźnikami osiągnięcia celu 1 są: liczba spotkań zespołu, liczba wszczętych procedur Niebieskiej Karty, liczba powołanych grup roboczych, dane statystyczne dotyczące zjawiska przemocy, liczba opracowanych diagnoz, liczba zakończonych procedur Niebieskiej Karty z uwagi na ustanie przemocy w rodzinie.

Cel 2. Zmniejszanie negatywnych następstw dla osób dotkniętych przemocą w rodzinie i świadków przemocy w rodzinie.

Działania:

- udzielanie profesjonalnej pomocy i wsparcia osobom lub rodzinom dotkniętym przemocą i świadkom przemocy poprzez poradnictwo: medyczne, psychologiczne, pedagogiczne, rodzinne, prawne, socjalne.
- realizacja procedury „Niebieskiej Karty”.

Adresatami celu są osoby dotknięte przemocą i świadkowie przemocy.

Realizatorami celu 2 są: Gminny Zespół Interdyscyplinarny w Stegnie, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Stegnie, Komenda Powiatowa Policji w Nowym Dworze Gdańskim, Sąd Rejonowy w Malborku, Prokuratura Rejonowa w Malborku, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Stegnie, placówki ochrony zdrowia, oświatowo- wychowawcze, placówki nauczania i wychowania oraz organizacje pozarządowe.

Wskaźniki osiągnięcia celu 2: liczba porad udzielonych osobom lub rodzinom dotkniętym przemocą, liczba osób objętych poradnictwem, pomocą i wsparciem, liczba wszczętych procedur Niebieskiej Karty, liczba rodzin, w których wszczęto procedurę Niebieskiej Karty.

Cel 3. Edukacja społeczna i promocja działań na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie w gminie Stegna.

Działania:

- upowszechnianie materiałów informacyjno-edukacyjnych (broszur, ulotek, plakatów itp.) dotyczących zjawiska przemocy w rodzinie wśród lokalnej społeczności oraz w placówkach oświatowych.
- dostarczenie informacji o instytucjach udzielających pomocy i wsparcia osobom dotkniętym przemocą w rodzinie – wydanie i rozpowszechnianie informatorów.
- umieszczanie informacji na stronach internetowych Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stegnie i Urzędu Gminy w Stegnie.
- udział w kampaniach społecznych, spotkaniach, wydarzeniach na temat przemocy w rodzinie.
- współpraca z mediami (prasa, telewizja) w zakresie propagowania zachowań bez przemocy oraz zmiany postrzegania zjawiska przemocy w rodzinie.

Adresatami celu są: dzieci i młodzież, osoby dorosłe, społeczność lokalna.

Realizatorami celu 3 są: Gminny Zespół Interdyscyplinarny w Stegnie, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Stegnie, Komenda Powiatowa Policji w Nowym Dworze Gdańskim, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym dworze Gd., Sąd Rejonowy w Malborku, Prokuratura Rejonowa w Malborku, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Stegnie, placówki ochrony zdrowia, placówki oświatowo- wychowawcze, placówki nauczania i wychowania oraz organizacje pozarządowe.

Wskaźniki osiągnięcia celu 3.: liczba rozkolportowanych ulotek i broszur, nakład informatorów, liczba spotkań i wydarzeń prowadzonych na terenie gminy Stegna.

Cel 4. Podnoszenie i doskonalenie umiejętności kadry, rozwijanie współpracy interdyscyplinarnej.

Działania:

- systematyczne szkolenia wszystkich przedstawicieli służb podejmujących działania na rzecz rodzin uwikłanych w przemoc, w tym szkolenia z zakresu diagnozowania przemocy w rodzinie, realizacji procedury Niebieskiej Karty i prowadzenia Interwencji Kryzysowej.
- organizowanie interdyscyplinarnych szkoleń w celu podniesienia umiejętności pracy z osobami dotkniętymi problemem przemocy oraz skuteczniejszego radzenia sobie ze stresem, superwizji.
- udział w konferencjach i seminariach z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie dla przedstawicieli instytucji, służb, różnych grup zawodowych i społecznych zaangażowanych w przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.

Adresatami są: wszystkie instytucje, organizacje, służby i środowiska tworzące system.

Realizatorami celu są: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Stegnie, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Stegnie.

Wskaźniki osiągnięcia celu 4.: liczba szkoleń dotyczących przemocy w rodzinie, liczba uczestników konferencji i seminariów.

Cel 5. Zapobieganie stosowaniu przemocy w rodzinie.

Adresatami są: osoby stosujące przemoc w rodzinie.

Działania:

- poradnictwo psychologiczne, pedagogiczne, rodzinne, socjalne, realizacja programów psychologiczno-terapeutycznych.
- stosowanie procedury Niebieskiej Karty przez uprawnione podmioty.

Realizatorami celu 5.: Gminny Zespół Interdyscyplinarny w Stegnie, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Stegnie, Komenda Powiatowa Policji w Nowym Dworze Gdańskim, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Gd., Sąd Rejonowy w Malborku, Prokuratura Rejonowa w Malborku, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Stegnie, placówki ochrony zdrowia, placówki oświatowo-wychowawcze, placówki nauczania i wychowania oraz organizacje pozarządowe.

Wskaźniki osiągnięcia celu 5.: liczba udzielonych porad, liczba osób stosujących przemoc w rodzinie objętych procedurami, liczba sporządzonych formularzy Niebieskich Kart przez przedstawicieli poszczególnych podmiotów wszczynających procedurę, liczba spraw zakończonych, liczba wszczętych postępowań oraz odmów wszczęcia w sprawach związanych z przemocą w rodzinie itp.

VI. ZASOBY GMINY STEGNA W ZAKRESIE REALIZACJI PROGRAMU

Zasobami są specjaliści z różnych dziedzin oraz instytucje i organizacje zajmujące się problemem przemocy w rodzinie oraz instytucje i organizacje pełniące funkcję wspierającą.

Realizatorami/partnerami programu są:

- Ośrodek Pomocy Społecznej w Stegnie,
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Stegnie,
- Komenda Powiatowa Policji w Nowym Dworze Gd.,
- Sąd Rejonowy w Malborku,
- Prokuratura Rejonowa w Malborku,
- zakłady opieki zdrowotnej,
- Poradnia Psychologiczno - Pedagogiczna w Nowym Dworze Gd.,
- Gminny Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Stegnie/Grupy Robocze,
- Świetlice Środowiskowe,
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Gd.,
- Placówki oświatowe (przedszkola, szkoły),
- Organizacje pozarządowe.

VII. CZYNNIKI GWARANTUJĄCE WŁAŚCIWĄ REALIZACJĘ PROGRAMU

1. Wsparcie działań i współpraca z samorządem gminnym, powiatowym i wojewódzkim.
2. Dobrze przygotowana i stale doskonaląca umiejętności kadra instytucji działających na rzecz rodziny.
3. Dobra znajomość środowiska przez pracowników socjalnych.
4. Dobra współpraca służb i instytucji na terenie gminy oraz poza nią.
5. Otwartość i chęć współpracy specjalistów.
6. Chęć zmiany i wyjścia z kryzysu osób uwikłanych w zjawisko przemocy.

VIII. ZAGROŻENIA W REALIZACJI ZADAŃ PROGRAMU

1. Stereotypy panujące w środowisku na temat przemocy w rodzinie.
2. Negatywne wzorce zachowań społecznych.
3. Bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych rodzin.
4. Brak współpracy niektórych rodzin w zakresie przezwyciężania kryzysów.

5. Problem uzależnienia od alkoholu w rodzinach.
6. Słaba kondycja ekonomiczna rodzin.
7. Zbyt mała współpraca interdyscyplinarna ze strony niektórych instytucji.

IX. MONITORING I EWALUACJA

1. Monitorowanie realizacji Programu przez Zespół Interdyscyplinarny odbywać się będzie w oparciu o sprawozdawczość podmiotów zaangażowanych w jego realizację, która dotyczyć będzie danych uzyskanych z realizacji Programu, to jest:

- instytucji pomagających ofiarom przemocy w rodzinie,
- form udzielanej pomocy ofiarom przemocy w rodzinie,
- form działań kierowanych do sprawców przemocy w rodzinie, sprawozdania z realizacji

X. FINANSOWANIE PROGRAMU I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Program będzie finansowany ze środków budżetu gminy Stegna, dotacji oraz ze środków pozabudżetowych pozyskanych z innych źródeł.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Stegnie do dnia 31 marca każdego roku przedłoży Radzie Gminy sprawozdanie z realizacji Programu.

Załącznik nr 1

ANKIETA ZBIORCZA WYNIKÓW BADAŃ PRZEPROWADZONYCH WŚRÓD UCZNIÓW KLAS VII SZKÓŁ PODSTAWOWYCH GMINY STEGNA

METRYCZKA:					
				N=85	%
1. Mężczyzna				45	52,94
2. Kobieta				38	44,71
			bd	2	2,35
Które z wymienionych poniżej sytuacji są Twoim zdaniem aktem przemocy?					
<i>Można było wybrać kilka odpowiedzi – wyniki nie sumują się do 100%</i>				N=85	%
a)	krytykowanie wyglądu			21	24,71
b)	grożenie, straszenie			67	78,82
c)	nie opiekowanie się kimś kto wymaga opieki			5	5,88
d)	kradzież pieniędzy lub innej własności			28	32,94
e)	podszywanie się w Internecie			11	12,94
f)	zmuszanie do oddawania pieniędzy			45	52,94
g)	zmuszanie do oglądania pornografii			42	49,41
h)	bicie			79	92,94
i)	okazywanie braku szacunku			15	17,65
j)	wysyłanie obraźliwych wiadomości			35	41,18
k)	spoliczkowanie			51	60,00
l)	inne - /przemoc psychiczna/			1	1,18
ł)	nie wiem			5	5,88
Które z wymienionych poniżej sytuacji Twoim zdaniem prowokują agresję/przemoc wśród młodzieży?					
<i>Można było wybrać kilka odpowiedzi – wyniki nie sumują się do 100%</i>				N=85	%
a)	alkohol			51	60,00
b)	choroby psychiczne			53	62,35
c)	problemy finansowe			24	28,23
d)	narkotyki			53	62,35
e)	zazdrość / zaborczość			42	49,41
f)	brak zaufania			6	7,06
g)	wpływ środowiska			41	48,24
h)	różnice w poglądach			30	41,52
i)	problemy w komunikacji międzyludzkiej			18	21,18
j)	inne /brak akceptacji/			1	1,18
k)	nie wiem			3	3,53

Czy zdarzyło Ci się doświadczyć przemocy?		
	N=84	%
a) tak	38	45,24
b) nie	46	54,76
Kto stosował wobec Ciebie przemoc?		
<i>Można było wybrać kilka odpowiedzi – wyniki nie sumują się do 100%</i>		
	N=85	%
a) mama	3	3,53
b) tata	1	1,18
c) znajomi	7	8,24
d) koledzy ze szkoły	16	18,82
e) siostra	8	9,41
f) brat	7	8,23
g) nauczyciel	0	0,00
h) inne osoby	11	12,94
Czy byłeś świadkiem przemocy w swojej rodzinie, przemocy między Twoimi opiekunami/rodzicami?		
	N=84	%
a) tak	10	11,91
b) nie	74	88,09
6. Czy w Twojej szkole występuje problem przemocy między uczniami?		
	N=85	%
a) tak	34	40,00
b) nie	25	28,41
c) nie wiem	26	30,59
Czy samemu zdarzyło Ci się stosować przemoc wobec innych?		
	N=77	%
a) tak	26	33,77
b) nie	51	66,23
Jeżeli tak, to wobec kogo zdarzyło Ci się stosować przemoc?		
	N=62	%
a) wobec rodziców	1	1,61
b) wobec rodzeństwa	9	14,51
c) wobec rówieśników	18	29,03
d) wobec innych osób,	1	1,61
e) nie stosowałem przemocy	33	53,23
Do kogo zwrócił(-a) byś się o pomoc w razie problemu przemocy w rodzinie?		
<i>Można było wybrać kilka odpowiedzi – wyniki nie sumują się do 100%</i>		
	N=85	%
a) rodzina	47	55,29
b) kolega/koleżanka	20	23,53
c) pedagog szkolny	44	51,76
d) radziłbym sobie sam	16	18,82
e) szukałbym pomocy w Internecie	4	4,71
f) Policja	23	27,06
g) Ośrodek Pomocy Społecznej	9	10,59
h) zaufany nauczyciel	44	51,76
i) lekarz	2	2,35
j) Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	4	4,71
k) punkty konsultacyjne	3	3,53
l) Zespół Interdyscyplinarny	2	2,35
ł) telefon zaufania	14	16,47
m) Ośrodek Interwencji Kryzysowej	5	5,88
n) Ośrodek Leczenia Uzależnień	4	4,71
o) inne, jakie? /psycholog/	1	1,18
p) nie wiem	10	11,76
Czy osoba, która stosowała wobec Ciebie przemoc była pod wpływem:		
	N=50	%
a) nie była pod wpływem substancji	25	50,00

b) alkoholu	6	12,00
c) narkotyków	2	4,00
d) dopalaczy	0	0,00
e) leków	0	0,00
f) nie wiem	11	22,00
g) inne, jakie? /emocje/	6	12,00

załącznik 2

METRYCZKA				
1. Płeć.	1. [15] Kobieta 2. [3] Mężczyzna	2. Ile ma Pani/Pan lat?	1. [4] 25-35 2. [8] 36-45 3. [4] 46-55 4. [2] Więcej niż 55	
3. Jak długo pracuje Pani/Pan w obecnym zawodzie?	1. [1] krócej niż 1 rok 2. [3] 1-5 lat 3. [5] 6-10 lat 4. [7] 11-20 lat 5. [2] ponad 20 lat			
4. Czy w swojej praktyce zawodowej w ciągu ostatniego roku spotkał(a) się Pani/Pan z przypadkami: (w wykropkowanym miejscu proszę wpisać liczbę przypadków)				
A. Dzieci wykorzystywanych seksualnie				
1) nie - 14 2) tak, 4 osoby spotkały się z 6 przypadkami				
B. Dzieci - ofiar przemocy w rodzinie				
1) nie - 10 2) tak, 8 osób spotkało się z 23 przypadkami				
C. Dzieci poważnie krzywdzonych emocjonalnie - odrzuconych, zastraszonych				
1) nie - 6 2) tak, 12 osób spotkało się z 41 przypadkami				
D. Dzieci poważnie zaniedbywanych - brudnych, nie dożywionych, nie leczonych				
1) nie - 7 2) tak, 11 osób spotkało się z 45 przypadkami				
E. DOROSŁYCH członków rodziny- ofiar przemocy w rodzinie				
1) nie - 8 2) tak, 10 osób spotkało się z 79 przypadkami				
F. DOROSŁYCH członków rodziny - wykorzystywanych seksualnie				
1) nie - 16 2) tak, 2 osoby spotkały się z 3 przypadkami				
G. DOROSŁYCH członków rodziny - poważnie krzywdzonych emocjonalnie , zastraszonych				
1) nie - 7 2) tak, 11 osób spotkało się z 64 przypadkami				
H. DZIECI sprawców przemocy w rodzinie				
1) nie - 8 2) tak, 10 osób spotkało się z 19 przypadkami				
I. DOROSŁYCH członków rodziny - sprawców przemocy w rodzinie				
1) nie - 7 2) tak, 11 osób spotkało się z 105 przypadkami				
5. Czy w przypadkach, którymi się Pani/Pan spotkał(a) w ciągu ostatniego roku podejmował(a) Pani/Pan jakiegokolwiek działania:				
1) zawsze - 9 2) czasami - 3 3) nigdy - 3				
6. Jak ocenia Pani/Pan pomoc w rodzinie w której występuje przemoc:				
	1. Wcale nie pomagają chociaż mają pewne możliwości	2. Starają się pomagać ale, mają ograniczone możliwości	3. Pomagają	4. Trudno powiedzieć
1. Policjanci	4	7	5	2
2. Lekarze z poradni rejonowych	4	7	4	3
3. Lekarze pracujący w szpitalach	1	9	5	3
4. Pracownicy socjalni	0	6	12	0
5. Pedagogzy szkolni	1	9	7	1

6. Nauczyciele	2			10			3			3		
7. Jak ocenia Pani/Pan wiedzę profesjonalistów mogących pomagać w rodzinie w której występuje przemoc: (proszę wstawić znak X w odpowiedniej rubryce)												
	diagnozowania przypadków przemocy w rodzinie				sposobów interwencji w przypadkach przemocy w rodzinie							
	1. Mają wystarczającą wiedzę	2. Mają pewną wiedzę, ale niewystarczającą	3. Nie mają wiedzy	4. Trudno powiedzieć	1. Mają wystarczającą wiedzę	2. Mają pewną wiedzę, ale niewystarczającą	3. Nie mają wiedzy	4. Trudno powiedzieć				
1. Policjanci	5	7	2	4	8	3	2	5				
2. Lekarze z poradni rejonowych	2	4	5	7	3	8	2	5				
3. Lekarze pracujący w szpitalach	2	4	3	9	4	6	1	7				
4. Pracownicy socjalni	10	4	0	4	15	0	0	3				
5. Pedagodzy szkolni	4	7	0	7	5	5	0	8				
6. Nauczyciele	1	8	0	9	4	6	1	7				
7. Członkowie Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	7	3	2	6	8	1	3	6				

Uzasadnienie

Zgodnie z treścią art.6, ust 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2020 r. poz. 218) do zadań własnych gminny należy opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie. „Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Stegna na lata 2020-2025 zakłada działania profilaktyczne, ochronne i doskonalące dotychczasowe działania jednostek i instytucji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Nadrzędnym celem Programu jest dobro i bezpieczeństwo rodziny, w szczególności ochrona osób doznających przemocy, w tym dzieci. Cel ten można osiągnąć jedynie przez interdyscyplinarne działania służb i podmiotów realizujących zadania związane z przeciwdziałaniem przemocy i ochroną ofiar przemocy w rodzinie.

Zapewnić to mają działania zaplanowane do realizacji na lata 2020-2025 w ramach niniejszego Programu. Działania te mogą przyczynić się do ograniczenia zjawiska przemocy i wzrostu poczucia bezpieczeństwa rodzin z terenu gminy Stegna.

Biorąc powyższe pod uwagę przyjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.